

Полагодження чи загострення кризи?

Новий німецький кабінет.

Затяжна криза німецького уряду бути не повинна. Себто: найшорше прем'єр, який зліпив список очолюваних до міністерських портфелів кандидатів, і який зумів заперечити собі мінімальну більшість голосів рійхсштернго нового райхстагу. А проте як загальна політична фізіономія нового кабінету так персональний його склад не вказує на шаслиний кінець кризи. Навпаки, і не фахові і політичні пороки можуть вже нині заважитися на процвітанні, що швидко часом несподівано знову заповняться вітками про "кризу", яка по суті триває далі.

Наслідником канцлера д-ра Маркса став дотеперішній міністр фінансів д-р Лютер. Він має славу людини, яка до нинішніх є знайома з репарційною справою, з усіма її перипетіями, закінченими покищо п'яною Доуа і льондонською угодою. Д-р Лютер, як один із трьох німецьких делегатів на льондонській нараді, є відповідальним більше ніж хто інший за зловжывання виконання прийнятих там Німеччиною зобов'язань. Отже здавалось би, що Німеччина вступила рішучо на шлях компромісу зі союзниками, так, що ані закордонна ані внутрішня німецька політика не зазнає помітних змін. Це виходило би ще й із того, що новий німецький кабінет є буцім-то "ліберальний" і "понадпартійний". Але найважливіше те, що фактично новий німецький кабінет має марканти праву фізіономію. Всі важливі ресорти опинилися у руках правих. Тут належать передовсім: портфель внутрішніх справ, народнього господарства й земельних справ. Для політичної характеристики нових міністрів досить сказати, що один із них свого часу відмовився від присяги на республіканську конституцію і що був замішаний в аферу вбивства Ратенава. Міністром закордонних справ є знову д-р Штрессман; тепер він буде під ще сильнішим впливом своїх реакційних товаришів.

На складення такого кабінету вплинуло у великій мірі одностороннє рішення союзників відсунути евакуацію кольтонської смуги. Безумовно, що така поведінка со-

юзників змінила праві націоналістичні настрої не тільки в Надрейні, але й усій Німеччині і створила психологічну передумову під реакційний уряд. А проте з другого боку факт приходу до влади саме такого кабінету може в нинішній момент лише ускладнити міжнародне становище Німеччини, даючи прегарну нагоду її ворогам повторити старі аргументи про непримирність німецького народу. З другого боку нічого й казати, що внутрішній Німеччині з подвійною силою відновиться громадянська війна. Ажте скрайні націоналісти, які тепер під фірмою фаховости й

безпартійности захопили владу, не пропустять нагоди, щоб не старатися зміцнити свої позиції. Першим етапом до цього вони павжають, як і раніш, поналення нинішнього президента нім. республіки Еберта.

У такій атмосфері і канцлерів Лютерів дуже важко буде непохитно проводити лінію, визначену льондонською угодою. Почнуться нові хитання. Буцім-то позапарламентарний кабінет дає широке поле для позаклісових махінацій усіх партій, які формально не відповідають за успіх праці міністрів. А й самі міністри залежні від — позаклісових інтриг. Уся демократична нім. преса глядить дуже турботливо в будучність Німеччини під владою нового нім. кабінету. **Ки.**

„Нова ера“.

Благодати язикових законів.

Відомі три язикові закони для „кресів“ не лише обмежили, але й всі права української мови на території Сх. Галичини. Спираючись на тих законів, зведено в нівець права української мови в адміністрації, суді, самоврядуванні (якого нема) і в школі. „Нова ера“ зазначилася масовою, переміною викладової мови в українських школах і то ще перед виданням виконавчого розпорядку. Як це робиться, як проводиться ця акція шкільними інспекторами і старостами та різними прибічними радами, — про це свідчить вся українська преса, наскільки на це дозволяє польський прокуратор.

Тепер прийшла черга на знесення прав української мови в поштовою й телеграфічному обороті — і то навіть не на основі відомих язикових законів, тільки шляхом довільного міністерського розпорядку. На днях появилася мін. розпорядок про користування мовами в телеграфічному обороті. Крім „державної“ мови допущено до телеграфічного обороту всі мови включно з японською під умовою, що текст буде написаний латинськими буквами, а місцева буде подана в „urzędowym brzmieniu“. Значить, тут прийнято старий принцип, який обов'язував в цілому світі, який обов'язував і в Австрії. Новістю є тільки „urzędowe brzmienie“ назви місцевости. Що це значить, важко додуматися. Чи те „urzędowe brzmienie“ торкається транскрипції, чи фонетичної вимови? Даліше, чи воно обов'язує не тільки у внутрішньому обороті чи й зовнішньому, бо тут „urzędowe brzmienie“ можна дуже широко інтерпретувати. Вкінці, чи те „brzmienie“ покривається з польською назвою якоїсь місцевости, чи з місцевою а тільки вимагане є припоровлення латинської азбуки і т. и.

Та тут ще пів біди, бо телеграфом користуються головним чином уряди і ділові (купецькі, промислові, і ин.) установи. Вони може й знають, або по лінії побожних бажань влади додумаються, що саме скривається під „urzędowym brzmieniem“.

По поголоскам і заявам тих, що в останніх днях були примушені покористуватися поштою, довідаємось, що поштові „паяники“ не приймають листів з українськими адресами і заслонюються якимсь „okólnik-ом“, якого ніхто не бачив, не знає.

По поголоскам

Не закон чи розпорядок, хоч

би й незаконний, не його поплідне опублікування в покликанних до того органах, тільки якийсь, нікому невідомий „okólnik“.

має відати про права і обов'язки громадян, які на своїх плечах несуть тягар державних податків.

В лизкових законах для „кресів“ поппаві нічого не говориться про права мов „меншостей“ на пошти. Виразної постанови в тій справі нема ніякої. Тільки в арт. 7-мій закону про „державну мову і мову урядування державних і самоврядних адміністративних властей“ є поміж іншим замітка такої змісту:

„Постанови арт. 2—5 не відносяться до властей і урядів упов. залізничних станцій, а також пошт, телеграфів і телефонів. Однакж в установ поштових і поштових касат і при відправці поштових урядів слід — оскільки це потрібні і можливо допустити мати мову місцевої польської людности“.

Отже згаданий арт. 7-мий складається з двох частин: 1) позитивної, яка каже, що обмеження прав української мови, яке переведено в адміністративних і самоврядних урядах, не торкається пошти і залізниць, де й так права української мови навіть за Австрії були дуже мінімальні — і 2) в'язною, що, при виконанні залізничних і поштових урядів урядник — оскільки це можливо (т.и. оскільки володіє мовою „меншости“) повинен її уживати в порозумінні зі сторонами що було зовсім слушне, бо в останніх роках польські урядовці, чи самостійно, чи на основі якогось невідомого „okólnik-a“ уживали виключно польської мови, нехтуючи мовою „меншостевих“ громадян.

Значить, на основі навіть язикових законів для „кресів“ дотеперішні права української мови осталися в повній силі. Однакж колиб навіть найбільш некорисно інтерпретувати цю постанову для прав української мови, то вона не торкається листів, які хтось пише до своїх приятелів і уживає пошти тільки як посередника за окремою оплатою. В тім випадку почта черстає бути урядом, а стається звичайним транспортним підприємством, яке повинно припоровлюватися до вимог клієнта. Виразно твердиться, що

В. Ю. КИСЕЛІВСЬКИЙ.

Лист з Парижа.

Мініатюра:

Виходжу з поштового уряду. Вислав цілий тузін листів та листівок, щоб знали всі, що і я в Париж попав...

Що за краса! Маленька, аграбенька Парижаночка... трохи не розбила її, виходячи на вулицю. І з псом ще до того, величезним повчуром... Але стій! Пес немає каганця! Ще й не припав... Будеж тобі дівчинонько — мигнуло мені в голоді — нехай тільки поліпай догляне!

Переходимо через вулицю, такі разом... наче на лихо просто на — поділяю:

Заварів пса, витягнув руку...

Нагадався мені Львів, тай та страшна авантюра з псом, якої я був свідком — трохи не в суді... Витягав руку!... поклявся пса по гарній голоді! Ось і диво! Деж тут цивілізація?

Пождімо, може ще знайде...

На квиток в оперу треба довго стояти в черзі. Аж обридло, тай то не певен, чи не випродають тобі перед носом...

Я все щось беру з собою, то книжку до читання, то записник, то листи, щоб задушно не витрачати час.

„Ambre d'Orsay“... Хтоб не знав цього ніжнього запаху? Люблю його... Глибоко вдихаю... Не годен непомітно оглянутися, бо стиснули зі всіх боків...

За мною розмовляють. Чути ви коли правдиву французьку мову з уст Парижанки? Мегенька зі співучим ритмом, тільки слухай...

Розмовляють... Чудовий голос: Так близьенько, над самим вухом майже...

Черга сунеться вперед, трохи пристаю, щоб оглянутися непомітно...

Свят! Свят! Що за чорні пикі! Негритки... Може й красуні, але не по моїй вподобі...

Нині сходили Українців у Парижі... Мають прийти делегати від всіх гуртків у Франції. Мені серце бється! Почую знов рідну мову, побачу своїх людей... Може Святку Вечерю влаштують? Хоч би між своїми побути, як не довелось на Рідній Землі святкувати... Десятий раз приходить Різдво на чужині перебути...

Спішу, щоб не спізнитися... Але в Парижі все переміняється! Зака найшов той Boulevard La Tour Maubourg, такі пів години записую...

Прибігаю... Кельнер вказує на бічні двері. Іду вгору. Шум, голоси... Вхожу в битком набиту салю... Вслухуюсь і пригадують мені минулі часи... Кампанеш Подільський...

Одні кажуть, щоб згодом назвати так, ніші ніяк з цим не годяться... Голоси підіймаються все вище й

вище... Одні хочуть стати на становищі соборности, незалежности, другі цього не хочуть.

Я тихенько сидів, бо за мною могутнім голосом протестували проти соборности... „стара війна“ УСС...

Соромно було... Я непомітно виховзувався зі салю. Не буду до кінця! В голові гуде... От тобі! Українець все один і той сам, хоч би куди його доля загнала!

Вертаю пішки додому. Перейшов Сему, площу Конкорді... Люблю туди йти, це найкраща частина великого Парижа, здається мені... Як чудово виглядає перспектива „Avenue des Champs Elysées“. Не надивився... Світла губляться в далечині. Задивився, а в голові тяжкі думки шибавються...

„Вибачайте добродію... не знаєте куди йти на Gare d'Orléans“? — питає мене якийсь Парижанин з жінкою, двома доньками...

Чому ні? Знаю! Йду на місце de la Concorde, а далі помах Сему вперед, аж дійдете до Gare d'Orléans. Підете напевно...

Ой! Ще одне диво! Таки на щас здалася Парижанам дорогу сир'ятки...

Будьонський лісок.

Завтра Святий Вечір... Сиджу на лавочці в Bois de Boulogne та придивляюсь життю доколя... Шож вам сказати про цей лісок?

Рівненькі асфальтовані алеї перерізують цей величезний парк ушпощ

поперек. Молоденька трава свіжа, зеленіє, а сонце грається ясним промінням поміж деревцями... Ставки, потоки... Дивився й очам не віриш — ось беріжок мережаний біленькими весілками...

Ажсамі життя... Це елгантний Париж прохочується... Одинайцять аранку, будний день... Хочете побачити найкращі лави? Хочете побачити всю сметанку родової аристократії, фінансової? Сядьте на хвилину при Allée de Longchamp. Все вам перед очима переде. Не надивитесь на цих коней... Дрібним кроком, кидаючи головою, проскакують попри вас. Жінки верхом... Широкий елгантний убір, в стрімені мала ніжка в чобітку...

Який це світ цаликий. А як мало ми з нього бачили!

Вчора давали „Bohème“... Під кінець всі сали плакали. Враніжн... глибоко враніжн...

Вертаюся у хату. Зорана ніч, місяць лагідно освічує вузенькі, круті вулиці Quartier Latin... Тутже вся „Bohème“ відбувалася. Це поетичне, а разом тяжке життя „хресні музи“... Сходжу на вулицю Lagrange, ще кілька хвилин і я дома.

— Довго не годен заснути... Боротьба з життям — одна й та сама, тільки форми змінюються... Муча мене якийсь тяжкий сон.

Rue Mouffetard... Вузенька, довга вулиця в шмочув Quartier Latin... Все життя відбувається на дворі.

Хитання російської еміграції.

В. ЧЕРНОВ ЗА ВИЗНАННЯМ СРСР.

Віктор Чернов, голова і теоретик російських соціалістично-революціонерів і був, голова російських Установчих Зборів („Учредительное Собрание“) виступив на сторінках чеської газети „Lidova Noviny“ (орган чеських народних демократів) зі статтею, в якій від імені російської демократії на еміграції закликається за визнанням СРСР. Це той самий Чернов, який недавно добувався з польськими соціалістами (ППС) до відомої угоди у Тешині. Про що умову ми писали. Важко погодити цей виступ соціаліста Чернова на сторінках чеської буржуазної газети в обороні більшовиків із тешинським пактом про збереження рижських кордонів по смерті більшовиків. Погодити ці два аспекти важко та вони всеж такі є.

Між мотивами, які викладає у своїй статті Чернов, і які наказали йому заявлятися за визнанням є такі: при вирішувальній такій справі як визнання, слід рахуватися перш за все з фактом самого існування більшовицької влади. Тут треба відкладати всякі міркування на тему законності чи незаконності того уряду, вже хоча би з тої одної причини, що на території СРСР нема ніякої іншої влади, що ведає боротьбу з більшовиками.

Далі твердить Чернов, що не можна було би взагалі уявити собі якихнебудь міждержавних зв'язків, якби кожний уряд признавав законність іншого уряду виключно на підставі власного зразка. На такий випадок монархії були би в зносинах виключно з монархіями, а республіки з республіками. Та найважливіший аргумент за Чернова — це ніби то партійно-історичний аргумент, що ми (есери) були проти економічної бльокади, отже з тої самої причини заявляємося і проти політичної ізоляції.

Коли до тої статті Чернова додати поширені поголоски про готовість Керенського піти слідом Савінкова, то слід ствердити факт, що в успіху того бльоку не вірити навіть сама російська еміграція, а що найменше та її частина, яку репрезентують Чернов і Керенський.

Соціаліст Чернов не заважає у чеській буржуазній пресі виступити за потребу визнання уряду СРСР, між іншим теж тому, що визнання влади СРСР, подиктоване не інтересами тої влади, а саме інтересами російського й інших народів, що живуть на території радянського Союзу. Цей виступ Чернова характеристичний ще й тому, що він позивався саме в чеській пресі. Чехословаччина — стала вже на шлях визнання і з тої причини мала би виступити навіть зі складу Малої Антанти, яка поза Чехословаччиною в цілості заангажувалася в творенні протибільшовицького бльоку. Чехословаччина в особі її керівництва закордонної політики висловила погляд, що протибільшовицька акція на Балканах зайва, що більшовицька небезпека там перебільшена і що в даній менті ніка збройна інтервенція проти СРСР, неослабна.

Є деякий зв'язок між таким ставленням Бенеша і виступом Чернова. Закордонні есерівські органи все дуже рахувалися і дуже високо цінили дипломатичний хист і політичну далековидність Бенеша.

Покійно невідомо, як Чернов дається тепер по своєму виступі в чеському буржуазному органі на тешинську умову з польськими соціалістами. У всякому випадку значіння цієї останньої дещо підірване.

В. М.

дуючого партійного конгресу, з чим, що в разі порушення або й непереведення партійних ухвал з боку Т., центральний комітет муситиме, не ждучи на конгрес, усунути Т-го від участі в праці в політичному бюрі.

Експозе нового ім. канцлера.

19. І. канц. Лютер на засіданні парламенту заявив у експозе, що завданням нового уряду є змагання до відновлення Німеччини. Основною діяльністю уряду є реп. конституція, всі спроби змінити її строго будуть переслідуватися. В закр. політиці уряд старатимся забезпечити тривкий і дійсний мир між народами. Уряд старатимся перегоріти порозуміння до якнайкоршої евакуації Надренії. Відношення нового ім. уряду до С. Народів таке ж як і попереднього. Уряд старатимся одгородити економічно Німеччину. Для цього Німеччина мусить зайняти належне її місце в світовій господарстві.

НОВИНКИ.

— **Конфіскація.** Послідне (12) число нашого часопису конфіскувала польська прокуратура за два уступи вступної статті п. 2. Відкривши заголовок „Великі наслідки малих причин“.

— **Приділіть пошлюнок.** Останній „Останній“ Оскілко, „Прес“ позначено „Велика угодова плоть“ на Волинці, згоді уже чоловічий спадателі „Хресні“ Туттова, якому має зложити меморіал з справи відносно на „Хресні“.

— **Зловживання диверсантами.** Польська газета повідомляє, що в селі Рабці, польського повіту, призначено чотирьох диверсантів. Усі мали намір убити українського диверсанта, якого направили на село Борсуки. Навчав того диверсанта убито мешканця того села Рудаса і його сестри. По явлі частини ватаги атіла за кодон, а решта розбіглася по околиці. Подозрежні вбивці, що назоком мав диверсійний характер і мав на меті убити Рудаса, який був політиком конфіскацією.

— **Перші „Благодаті“ Великого Станіслава.** Станіславська міська рада вирішила призначити частину т. зв. „Лану“ на Волинській дорозі під будову латинського костела і захоронки, частину „Лану“ на Базарній під будову польської захоронки, гушта в Кшижині-Кольоні і Кв. Вельведені під будову двох польських шкіл і т. п. Таким чином „Великий Станіслав“, що в першу чергу великий крок в напрямі підкопної політизації став співзвучний периферії.

— **Опюте в січні.** В деяких місцевостях Голіш його Шляхет показав ознаки пиль, неопонних в оселі. В Гвеші на Поморію поновилися мотулі.

— **Дефектація військового доставця.** Доставка збока для громадської залоги Соц. військ з міста. Дефектація військовий каси позит 60 тисяч позбавля.

— **Асентуванням надмірності.** Кабінет польських міністрів кому-чусь, що в П. К. У. в Квеші стверджено великої надкужності при наборі новобранців, супроти чого замішено в діяльності цілий персонал П. К. У. Крім цього кімхот урядовий арештовано.

— **Процес редактора Габанського.** Співство в силі убієства Габанського, докваного арештованого редактором Габанського, символізувалося до того, що винищення Габанського на волю за порокую, винищення неможливим. Ах до розпави, яка може набутися швидко в подорожі його року, остале Габанський з тюрми.

— **Прогібіція в Закононому.** З Законопаво громадської, що з ініціативи д-ра Діла робляться заходи над заведенням в Закононому прогібії зазлого.

— **Чума в Цей-опалі.** Дня 16. а. м. заворотно в Цей-опалі 5 випадків чуми. В таборі інтервентів емігрантів вмерло 9 осіб. Санітарна влада віділяла нашітки проти чуми усе населення, що нахвалілося в окрузі табору емігрантів.

— **В адомовий одзі.** До соборного костела в Лодзі, під час відбудовування там віпідки, впаа якийсь божовицький понобрані до ага і почав утратити по костелі. Коли його зловлено давлялися, що був не Юзеф Кубань, відомий в місті фуріат.

— **Ново літчий дивелю в Чехословаччині.** Чеський професор Шахель відкрив побуду Пропіла в Чехії міське, ральне джерело зі сильною радіоактивністю. Пригожою до лічення колудковидних недуг.

— **Повне легкого гумору і доскум.** Сатири. нове (шесте) число „Віста“ не пошляло й нашого часопису, призначений йому може аж за багато уваги з привітом Нового Рокі. Крім цього нахальному пиль низку дотепи на загальні теми а приходу аутентичних політичних розвідок на одресу наших діячів діячів.

три віконних поштових урядів наліть урядник повинен уживати матерної мови клієнта, а тим більше не має права встрипати в його призначенні справи, до яких належить листування і адреса на листі. Тому поведінка поштових урядовців, які заслонюють себе якимсь „okólnik-ом“ слід уважати незаконною і розпочати правні кроки в обороні прав української мови на поштах і залізничках.

Правда, вже сьогодні можна пообещати, що ті заходи нпр. в Найвищим Суді чи Адмін. Трибуналі поки-що не дадуть успіхів —

Тому у-

країнські громадяне повинні домагатися, щоби начальникові пошт показали той „okólnik“, а якщо в ньому справді містяться такі дивоглядні вимоги, як про це говориться, то слід йти по лінії „uzgodowego brzmienia“ і місцевість (але тільки місцевість!) писати латинськими буквами

Може тим способом українські громадяне відповідять вимогам та-много „okólnik-a“.

М. Ч.

У. С. Р. Р.

І там жидівська кольтонізація.

При молдавському Ревкомі утворено окрему комісію, яка має зайнятися кольтонізацією Жидів на території молдавської республіки. Правом на землю жидів користуватися тільки жидівські трудові елементи.

За „Вістник“.

Пенсія для родини Малиновського.

Для родини вбитого сільського кореспондента з Дніпрої Малиновського „Вістник“ Всесоюзна Рада Народнього Господарства стала „пенсію для дружини вбитого і його сини“ суми 60 карбов. за місяць. Пенсію призначено на внесок Уряду УСРР.

(„Вістник“ з 18/ХІІ. 1924)

Побутове явище.

В Харкові по наказу прокурора республіки Скрипника, арештовано 6 народних суддів, 2 колишніх народних суддів, 2 народних слідчих, кілька членів колегії заступників і понад 30 „ідейних адвокатів“ за забарвлення, зловживання влади і проч.

Відш. 18. ХІІ. 1924.

Перед кожною крамницею цілий склад всякого добра... Морська й річна риба, слимаки, черепахи, омари, дунгусты й інші раки... Цілі коші яєць, сира, масла... Мясва ріжнього роду... Між тим усім стоїть менш або більш гарна Парижаночка і дзвінким голосом прихвалює свій товар та запрохує, щоб купувати. Ціла вулиця лунає від цих накликувань, аж смішно стає...

З „кафе“ долітають уривки живої розмови. Тхне оселедцями, та всякими спеціальними сирами...

Венера з Мільо. Лютер. Перейдете велику сілью грецьких і римських райб, та ряд менших ліворуч, тай опинитесь в крайній кімнаті... Це гейбис святиня Венери з Мільо... Лягдіне світло з великого вікна освічує її статі. Довкола оксамитом підбиті лавки, щоб кожний вигідно сідати... Стоїть по середині цієї кімнати, з грецького старого мрамору витесана... Хто був її райбарем? Хто був цей мистець, якому досі ніхто може не дорівняв? Не знаєти...

Це ідеал краси... Чим більш на нього дивитися, тим глибше робить враження...

Тихо лає у правій святині... Підійми і кутку коло вікна відшлюди двох Американців. Один з Нью-Йорку, другий з Шікаго, та розбалахались про французьку їжу.

Різдво 1925 р.

Епілог приналежності до УСДП.

Зайльнення Ганни Жешко і тов.

Дня 24 мая 1924 р. відбулася перед окружним карним судом в Кові на Волинці справа проти чотирьох мешканців містечка Туріська: Ганни Жешко, ученика її на й. дт 22, Всеволода Жешко, ученика її на й. дт 18, Олексія Набатича і Антона Полониченського, дт 25, обох сільськогосподарських робітників за причастність до партії УСДП і за укладання і-кабського сета в Туріську. Тоді засуджено Ганну Жешко на 4 роки, а всіх інших на 2 роки тажтї тюрми на злочин з § 123 і 126 (наш 58 §). Проти цього нечужого засуду відскажені неможливість оборонити адвокат д-р Лев Галкевич. Першу апеляційну розпоруку відзначено на день 13 листопада 1924 р. а апеляційну жуву карного суду в Люблині, але тоді розпорку відложено, бо якийсь дивний диван не прийшла частинна лаві в окрузі того жовного суду в Луцьку. Дня 15, січня 1925 відбулася друга апеляційна розпорка в Люблині. Поєдіннимом тобугалу був през. Франц Шиманський, потували равники Пшемисль і Галкевич, обвинувачував прокуратор Назаревіч, болонели д-р Лев Галкевич зі Львова і Голкевич з Варшави. На розпоруку переслухано ще додатково вже Апеляційним судом допущених свідків, а саме редактора Антона Черницького зі Львова і двоох півня Воїтовича та Пашука з Волині. Розпорка була незвичайно оживлена з причини безпастахних конфліктів між председником тобугалу і обвинувачем, так що при промовах адвокат Голкевич, на зобов'язанні предсідника „ми пави і так терпеливо слухали“ — майже на початку своєї промови зрікся далі промовляти. А коли тобугалу по промовах прокуратора і обвинувача удався на газету, численно зібрана апіторія, головню адвокатів з Люблина, Луцька і Варшави з незвичайним заїтересуванням оживлена присуду. По догіві наряді оголошено постанову, якою узинлено засуду луцького тобугалу і звільнено негайно всіх обвинувачених від вини і кари. Ганні Жешко грозило в разі затвердження засуду фактично не 4 роки, а 6 лт, бо вона сиділа 2 роки в слідчій в'язниці, яких не очислено до кари.

ОСТАННІ ВІСТІ.

Експозе Габського.

19. І. почала наради бюджетова комісія. Перший виголосив експозе прем. Габський. Заналізував теперішні екон. життя Польщі, згадав про заграничну позичку й фінансове положення Польщі. По засіданні комісії предс. Злеховські повідомив, що дальша частина засідання є тайна. На цьому тайному засіданні говорив прем'єр про заграничну позичку.

Уліпшення кресової адміністрації.

В зв'язі з заходами віцепрем. Тугута над уліпшенням кресової адміністрації, рада мін. опрацювала проект т. зв. „адміністраційних літ“, щобто утворення етатів спец. урядовців у поодиноких староствах с. востівств, як заступників старостів. Їх обов'язком було б розураз облігатих адм. терен староства, полагати адм. карні сирави, видавати доразові розпорядки й мали б бути присутні на засіданнях громадських рад. Тенденцією проекту є абдиження адміністрації до населення й відкнення йому арозуміння адм. урядування.

Троцький офіційно усунутий з радянської воєнної ради.

На засіданні контр. комісії, що стоїть на чолі виконавчого комітету, розглядали справу Троцького. Троцький присла на засідання листа, в котрім констатує, що підозрівати його, будучи би бажав ревізі лєнінізму, є несправедливо. Та сама те-легрда з Москви звідомляє, що центральний комітет, ухвалив усіми голсами проти двох перестерегти Т., що дисципліна є конечно не лише на словах, але й ділах. Тому вважають дальшу працю Т. в рев. воєнній раді неможливою. Справу дальшої праці Т. в центральному комітеті віділили відложити до сі-

Присилайте передплату!

НАДІСЛАНЕ.

За надіслані редакції на відповідь.

Соф'я Анна Яремчанівна в Відні
і д-р Дмитро Мурдечинський з Лю-
бачева одружені у Відні дня 23, ли-
стопада 1924 р. 3-3

Всячина.

Наближення надійного спонимання чеколад. В медичному світі сенсацію зробила відкриття, до якого майже одночасно дійшли незалежно один від одного дві людини: лікар, який в Парижі, другий в Будапешті, їхні помічники вивчили певні особливості чеколадного — фабрикації чеколад та фальсифікації чеколадки (фальсифікації чеколадки) цілі симпатичні смаковитості субстанції. Во мила їде ні про що інше, як про ідеальний смак чеколадки — хімію. Будапештський проф. д-р Артур Сабо зацікавився медичною оцінкою та оцінкою своєї кінки, молодого робітника, який жалівся на страшний біль голови. Сиклотом його зороби вказували на туберкульоз (сухотку) зазвичай мікро-копи. Але професор не міг вжити з лям, коли пацієнт вже по кількох днях почував себе настільки здоровим, що міг встати з ліжка. В ніччідати в клініку, бо зазвичай мікрокопи криві, сечі відомо, надзвичайно важкою медичною, яка в більшо-сті випадків кінчиться смертю. Але студентування лікарів зросло ще більше, коли по кількох днях подухавший пацієнт знову згоголюся зі страшиками болями голови. Викликавши пацієнта про надзвичайні підготовки його способу життя, про його навики й звички, лікар "всесту уяву, що пацієнт страждає від чеколадки, споживаючи її постійно один фунт щодня. Підчас свого побуту в клініці пацієнт не їв чеколадки і ось вже по кількох днях йому покращало настільки, що міг попрощатися з своїм приятелем і принести йому чеколадку. І лікар знову вернуло.

Майже одночасно паризький лікар Нобекер оголосив у фатомому медичному журналі розумки, в якій подав як прийняв висновки (одні з синтетичних думок) гадки про споживання чеколадки, зазвичай при цьому, що зовсімні помітки медичні у таких випадках надзвичайно пом'якшують туберкульозні запалення мікро-копи. Будапештський професор відгукнувшись на це в журналі, почав лічити свого "чеколадного" пацієнта тільки проти астенії і пацієнт швидко відко-валювався. Наслідок такого міхоніти — порух із пересторогою для дітей і жінок, що об'єднують чеколадку (мусичні відомості тютюну і — алкоголь!) — але також практичне застереження для лікарів. Бо як дати при всіх сумнівах вказівки зазвичай мікрокопи, лікарі будуть непереможно кати, чи не мавтеся до діла з чеколадкою нездугою, і, очевидно, тоді припро-клянуть і інші способи лізача.

Рекордний подорожник. Один з ка-пітанів корабля Гайт Стар Лайн Маттес, перейшов на дикі в сталі сполучки після 35-річної морської служби. Цей "морський воїн" перейшов у свою життя понад тридцять мільйонів морських миль, при цьому відбув 37 подорожей довкола світа.

Інтелектуальні народи. Асистент психо-логічного інституту швейцарської академії наук Карло Брінгем записав статті туди, в якій старався усталити ступінь інтелектуальності кожної з рас і народів. Його праця оперта на обсервації 116.000 осібних, з чого американський вчений утворив та-белю, в якій упорядковані всі ці нації і раси відомі до їх вродженної (не набуто-ї) інтелектуальності. Коли вкрити ці таблиці, то на першому місці стоїть Англія і за нею: Ірландія, Шотландія, Голландія, Німеччина, Америка, Данія, Канада, Швеція, Норвегія, Бельгія, Італія і т. д. Високим інтелектуальності зазначають Греція, Мексика, Україна, Італія, вкриті Польща та американські Індіанці.

Більше світової війни. Міжнародний уряд граві закликає, щоб усі уюжні-люди не перегад жертв війни після перемоги і національності. Загальне число учасників світової війни досягло 70 мільйонів. Підписавши мільйонів поставили Росія, Туреччина, Німеччина, деякі Австро-Угорщина, всім Франція, шість Англія, п'ять Італія, і деякі понад чотирі мільйони З'єднаних Державин. Під оглядом вкрит в людях, то на першому місці ста-нула Німеччина з двома мільйонами укрит, за нею Італія Росія 1.700 тисяч, Австрія 1.542 тисяч, Франція 1.420 тисяч Італія 750 тисяч Англія 744 тисяч, а З'єднані Державин усього 68 тисяч.

РІШУЧО ХИВОЮ Е ДУМАТИ

що добрі є лише загрозливі верси. Від десотик від мило "ОЛЕНЬ-ШІХТ" є за-галом знине як світова війна. Це мило продукується по найновішій системі в фабриці Варшава-Прага. З не-посередньої якості і дешевше як загроз-ле, що віддає високі оцінки цв. 1089

Дописи.

Тетюпіль. (Два літа). В грудні м. р. відбулися в Тетюпіль два ві-а, одні 17, грудня в справах шкільних (трата з раду у ціл с рвн 1524 р.), скликав місцевий комітет шкільний, трого 21, грудня, скликав місцевий загальний з'їзд школярів. На з'їзді в справах шкільних, до-про-чому з-р Степан Біляк, реферат ко-мітету д-р Ладика представив заходи польської школярської адміністрації.

Віце прийняв резолюції, протестуючі проти першочесних позв, закорочених Україн-ським веральським договором та поль-ським конст Труєю, які: перемішували українських шкільних на польські землі, забороняли ставити український і т. п.

Друге віце, яке скликали місцеві інтелі-генти розіклали, щоб лоси дня 21. грудня м. р. На віце, обговорюване на довгий час перед тим, почала послат зі Селівського Соціалістичного Союзу м. Дмитрюк і Ма-ківка в тогочасній діяльній радикалії п. О. Напольського і рад Павлова. З на-во-ти про-бу на віце б гато місцевий ін-телігент. Першим промовляв проф. Дав-тиск про польську хресову політику, а властиві про хресові явки. Другий з чести промовив проф. Махика виголося реферат часто гитатійного характеру в класичній розмовній партії, визнаючи кри-сатів Селів, щоб виступили тільки в єди-ни радикально партії, бо тільки вони на спілку зі Селівським Соціалістичним Сою-зом введе їх зі сучасного життя.

Промовляв ще кілька місцевих радика-лів, всі у напрямку партіо-апатійним. Оба віца були дуже численні, що є дока-зом, як живо наші селівські маси ціка-ються політичними подіями.

КОМУНІКАТ

Товариства "Сільський Госпо-дар" у Львові

до всіх філій Товариства, Повітових Союзів Кооператив і повітових спі-лом у справах весняних засівів.

Міністерство хліборобства віддало кре-дитну допомогу вкрит у весняних засі-вах поляківним кооперативам. Кооперати-будуть розіклає в зерні (за міхонкою вро-ї пшениці), або в готівці. Банк роком у Васильківські виснагують кооперативам пер-шу половину прозачатих на що акцію кре-дитів.

Виді Головної Ради Товариства "Сіль-ський Господар" вкрит усім всім, щоб їх представники негайно заклали в стасістат:

1) що Товариство "Сільський Господар" бажав спідзвати в акції достає і розлі-лу масив поміж пошкоджених різними по-їтми і тому жалас, щоб в кожній по-їтній кометі були представники філії "Сільського Господаря" (Повітових Сою-зів Кооператив або Повітових Союзів);

2) що Повітові Союзи Кооператив — а де їх нема, Повітові Кооператив, як чле-ни "Центро-союзу" спідзати Товариства "Сільський Господар", готові взяти на се-бе під патронітом "Сільського Господаря" технічну часті акції, себто роботи за-купу збіжжя, а також стрічківку і паши-ків масив у своїх роботах і перевозити подія зобутові таким чином збіжжя поміж хлі-боробів через сільські господарсько-спо-жачі кооператив, на основі об'єднуваль-ного кредиту і гідно до постійних по-їт-ів, повітових і громадських комі-тетів;

3) що також розікла забезпечення і своєчасне стягнення готівкових кредитів — гайдоцільніше передати кооперативам;

4) що не чекуючи на зібрання статисти-ки про зазобування поодиноким міс-цевостей і політів треба негайно присту-пити до закупу збіжжя, бо весна наближа-ється і ціни вкрит масив ростуть. — Вес-наштва вже озеркалі частину готівки і її треба би негайно поділити (за відпові-дним забезпеченням) поміж усім діяль-но-торговельні установи, яких воістиво чз довітові кометі віддають нерезультатні від справи на своїй території. "Центро-союзу" у Львові — готові взяти на се-бе частину у закупу збіжжя поза межами воєводства.

Виді Головної Ради Товариства "Сіль-ський Господар" пропачили заступниками Товариства в справі весняних засівів на загальне воєводство: Івн. Юліана Пили-ковського і директоса Сільства Тра-симонича на загальне воєводство о. Осипа Раковського і директоса Юліана Шеларовича, на територіальне воєводство: п-ра Степана Біляка і проф. Іларіона Біляка.

рожемо негайно повідомити нас (Львів, 31. грудня 20) про вислід вкритдоручних лав у кожній поїт.

Львів, 16. січня 1923.

Виді Головної Ради Товариства "Сільський Господар".

ОСТЕРІГАЄМО!

Шан. Газдині і широкі верстви купуючих

у своїм інтересі: перед купуванням мила, що має

підроблені охоронні знаки мила "Олень-ШІХТ".

Триба вкритно жадати при купуванні правдивого мила "Олень-ШІХТ" і асперати спелітудну увагу на охоронні знаки. Відкидайте

фальсифікати і наслідуйте істинують фальсифікати, які носять зближені написи як: Schikt, Schilcht

і т. п. як також охоронні знаки як: коза, козел, антилопа, серна і т. п.

Так виглядає

Правдиве мило

ОЛЕНЬ-ШІХТ

182 1-1

„SATURNIA“

Сп. Акц. в ВАРШАВІ
Маршанківська ч. 138.

Посмертні згадки.

Минюла Іванюш, мішаник зі Судавої
Висхід номер в Судаві Висхід, дня 14.
січня 1923, проживав 87 літ. Річчя Йому
Пам'ять. 1218 1-1

Дрібні оголошення.

МУЗИЧНІ НОВОСТИ. В. Безоголо-
ва: 1) "Чарівний" сольоси з
фортепіано, слова Олеса, 2) "Визнач-
пісень" — на п'яту. До набути в кля-
гария. 1216 1-3

ТОРГОВЕЛЬНІ КУРСИ І ГІРШІШПРУН-
ІА. ЛИЧАКІВСЬКА 34, тел. 26-78.
відраховують новий курс купельного і
банкового ж-товодства для Поль і Поль.
Відраховують курс для абитувентів. Пасажир
на залізницях. 1218 1-1

5 кг. цукрового ковбаса або 5 кг. хр-бет-
ної солонини грав з опакувальним за
12 зл. 90 сот. вкритася поштою за після-
платакою фабрика вкритення Л. Нагірного
в Самборі. Жалуйте ціпінки інших ма-
сарських виробів. 1171 6-2

ПОІР ХЛОПЦІ І

ДІВЧАТА! Цка-

лу і починаючи збіжжя
матимете, коли ку-
пите собі "Літератур-
ні жистки". Іно ко-
штують всего 2 зол.,
а це така цікава шту-
ка, що кожна освіче-
на людина повинна з
нею зазайомитися.
Заказуйте у Гр. Га-
вуляка, Львів, Курсо-
ла 10. 1195 1-1

ВДОВА або сирота

по ступінцях,
що розуміється на
домашній господар-
стві, найде призначен-
ня у шкільних адмін-
страціях. Зголошення до
Адміністрації під По-
седа 5. 1215 1-2

КАСІНО В ЦОППОТ

відкрите цілий рік

Rouletta — Baccara

Гра відбувається на ланцігські гульдени 25 гуль-
денів — 1 англійському фунтові.

Інформації про подорож

в ВАРШАВІ. Телеф. 157-31

і за посередництва бюро подорожж Касина

1217 1-1

в Цоппот

ВІЛЬНЕ МІСТО ДАНЦІГ.

Домашні дансінги на карнавалі!

уладжус сайтової марії

ГРАМОФОН

His Master's Voice
Голос свого пана

„ГОЛОС СВОГО ПАНА“

His Master's Voice
Голос свого пана

що виконує найкращий і найулюбленіший музичний воєсто

Грамфон той найновішої конструкції з надзвичайно тривалими цвнтами

Система радіо з мікрофоном підкладною, першорядними знавками і від-
ним світом призначений для дозвілля, — посідає вкритву і вкритву репродук-
цію, шкільно відкрити від шумів, 1058 8-8

Приносьте мн всім:

Заохоту до товариського життя. Укритимися перебування дома. Заминувати до музики. Перегляд новочасної музики.

The Gramophone Co. Ltd. London. — Генеральний представник на Польщу.

Львів

Фльоріяньська 25, тел. 1241. Йосиф ВЕКСЛЕР

Сикстуська 2, тел. 724. Демонструється без прикусу купки. Коручки для купки виконуються лише в Варшаві.